

Борозни рвуться
З-під ніг,
з-під плугів —
Борозни,
Борозни,
Борозни.
Борозни круто
Зійшлись межі брів
І хлюпнули в обличчя
Бронзою.
А вітер гуде,
І розтріпує чуб,
І чубом
черкає
місяця,
І місячні борозни
Синьо течуть
По небу,
по степу,
по вічності.
У борознах — трактор.
І хмар трактори.
Велика соната
Місячна.
Підпалена серцем,
Думка горить,
В міжбрів'ї
Тривожно світиться.
— Гей, коню ж мій,
Коню,
Мій болю,
Ори
На хліб,
На сонату
місячну. —
По небу,
По степу
Пливуть трактори
По небу,
По степу,
По вічності.

